

at ophæve disse som sagt eneste Retsferier, som Dommerne ved Underretterne og Overretterne have herhjemme, og som jo ogsaa ere meget knebne. — Men jeg har en anden Bemærkning at gøre, og som jeg tillægger Vægt, og det er den, at i den af Rigsdagen for et Par Aar siden vedtagne og af Hans Majestæt Kongen stadfæstede Lov om Rettens Pleje § 28 staar følgende: „I den stille Uge“ — altsaa Ugen før Paaske — „og i Tiden fra 24. December til 6. Januar“ — altsaa fra Juledag til Helligtrekongersdag — „bortfaldte de ordinære Retsmøder“. Altsaa det, som man vil foreslaa ophævet ved dette Lovforslag, har man vedtaget for to Aar siden i Loven om Rettens Pleje, og saaledes endogsaa, at man i Loven om Rettens Pleje har udvidet Retsferierne til at angaa hele den stille Uge, ogsaa de tre første Dage af den stille Uge, som nu ikke høre med til Retsferierne. Er det saa ikke højt mærkværdigt, at man nu et Par Aar efter vil komme med et Lovforslag om Ophævelse af disse smaa uskyldige Retsferier, som man har vedtaget Aar efter Aar og Gang efter Gang i begge Ting uden den ringeste Indsigelse — at man nu pludselig skulde være kommen dertil, at disse Retsferier gøre megen Skade, saa man endelig maa bort fra dem? Det er saaledes ikke blot dette, at man vil pille ved en saadan Bagatel af den store Lov om Rettens Pleje, som dette i Virkeligheden er — allerede dette er højt mærkværdigt —, men jeg kan heller ikke tro andet, end at man ikke har været opmærksom paa; at Loven om Rettens Pleje indeholdt den nævnte Bestemmelse. Indtil Dato har jeg ikke et eneste Sted set nogen Bemærkning om dette Forhold, ikke i Bemærkningerne til Lovforslaget, og ej heller har jeg hørt noget derom, medens Lovforslaget har været paa Vej gennem Tingene. Det forekommer mig efter dette, at det vilde blive en ganske umulig Tilstand, om man nu vilde ophæve disse Retsferier, og saa, naar Loven om Rettens Pleje træder i Kraft — det ske snart! det kan i alt Fald ske en Gang med det første, om et Aar eller to, det ved man ikke —, saa skulde man have ophævet Retsferierne nu for at indføre større Ferier om et Par Aar. Det vilde være det urimeligste af alt i Verden, og derfor forekommer det mig ikke, at der er nogen Grund til at vedtage dette Lovforslag. Men jeg skal gerne henstille disse Bemærkninger til Overvejelse i det Udvalg,

der behandler de andre herhen hørende Sager, og skal derfor senere tillade mig at stille Forslag om at henvisse Lovforslaget dertil.

Udenrigsministeren (Scavenius): Paa den fraværende Justitsministers Vegne skal jeg tillade mig at anbefale det foreliggende Lovforslag, idet jeg af gode Grunde ikke skal komme nærmere ind paa dette Emne og kun henholde mig til den Begrundelse, der staar i Bemærkningerne til Lovforslaget, hvor det navnlig er anført, at det af praktiske Grunde og af Hensyn til de Folk, for hvem det er af Interesse, vil være heldigt at komme bort fra disse Retsferier.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

P. G. C. Jensen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til Tingets Udvalg angaaende Forslag til Lov om Retsafgifter.

Uden Forhandling og Afstemning

vedtoges dette Forslag.

Formanden: Hermed er Dagsordenen udtømt.

Under Mødet er fra Folketinget oversendt *Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 59 af 24. April 1896, hvorved Indenrigsministeren bemyndiges til at stadfæste Ændringer i de bestaaende Kreditforeningers Statutter*, hvilket Lovforslag er vedtaget af Folketinget. Det forelægges herved; Eksemplarer ere omdelte.

Derhos har Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet i Skrivelse af Dags Dato underrettet mig om, at han i Folketinget har fremsat følgende Lovforslag:

Forslag til Lov om midlertidige Bestemmelser vedrørende Præsteembedernes Lønningsforhold udenfor København og Frederiksberg,

Forslag til Lov angaaende Sognepræsteembeders Besættelse,

Forslag til Lov om midlertidig Adgang til Højtidsofferets Afløsning og

Forslag til Lov om selvejende Kirkers Bestyrelse.